

ЖИВОТЪ

3А

ЦВѢТЕ.

Прѣди нѣколко врѣме единъ момъкъ пѣтуваше по планины-тъ на Швейцарііж. На единъ отъ върхове-тъ имъ той съгледа едно цвѣте, което, при всичкѣ-тъ си естественнѣ хубость, видѣше му ся още по-привлекателно, защото ся намираше между страшны-тъ планины. Щѣше му ся да го откъсне и да го занесе у дома си за едно пріятно въспоминаніе на пѣтуваніе-то си. Като размышляваше дали да го откъсне, той тръгнѣ къмъ цвѣте-то, което бѣше увиснѣло на самый-тъ край надъ единъ ужаснѣ пропасть; и мѣсто-то около него бѣше твърдѣ плъзгаво.

Безъ да мысли за опасность-тъ, дързостный-тъ момъкъ начнѣ да ся катери възъ скалѣ-тъ на койкото растѣше цвѣте-то. Другарь-тъ му, като го видѣ че отива нататкъ, начнѣ да выка: "Стой, человекѣ; ты ще паднешь въ пропасть-тъ." Но той му отговори: "Нѣма нищо; азъ искамъ само да откъснѣ онуй цвѣте." Другарь-тъ му слѣдваше да выка и припнѣ слѣдъ него; да-